

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

altsaa en hel Række Omraader, som man selv kan kontrolere ved at tage de udsendte Cirkulærer, og derfor gentager jeg, at i alt Fald paa det Omraade, jeg har med at gøre, nemlig Eksporten, er der en lang Række betydningsfulde Lempelser.

Statsministeren (Knud Kristensen):

Jeg skal bestræbe mig for at gøre de Bemærkninger, jeg endnu har at fremføre, korte. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har en Evne til paa Tonen at skelne mellem Mennesker i forskellige Roller. Han taler om, naar jeg optræder som Statsminister, og naar jeg optræder som Ikke-Statsminister. Jeg har ikke den Evne til at skelne — det maa jeg indrømme —, jeg optræder og siger min Mening uden nogen væsentlig større Højtidelighed ved den ene og ved den anden Lejlighed. Jeg mener, jeg maaske undertiden siger det paa en kraftig Maade, men paa en fuldstændig loyal og redelig Maade. Det er muligt, at det ærede Medlem, hvis det skulde times ham at blive Statsminister engang, kan spille to Roller, men jeg er ikke saa stor en Skuespiller som det ærede Medlem.

Efter at ærede Medlemmer Gang paa Gang har beskyldt os, har beskyldt Venstre for at føre een Agitation forud for Valget og en helt anden bagefter Valget, viser det sig, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft nu har besluttet sig til ligesom det ærede Medlem Hr. Starcke for nogen Tid siden at nævne Navne. Jeg har sagt gentagne Gange, at man ikke kan staa inde for alt, hvad der er sagt, alt, hvad der er skrevet. Naar man skriver i en Avis, er det Avisens Redaktør, der har Ansvaret, med mindre man skriver med Navn under. Det, der er afgørende for Venstres Stilling, er, hvad Venstre som Parti vedtager, hvad dets ledende Mænd udtaler, naar de udtaler sig paa Partiets Vegne, og nu indskrænker det hele sig til, at Ministeren for særlige Anliggender, Hr. Per Federspiel, som dengang ikke var Minister, som dengang ikke var nogen ledende Mand inden for Venstre, skulde have skrevet en Artikel, hvoraf der kunde udlæses noget andet end det, der var det officielle Venstres almindelige Standpunkt. Jeg gad egentlig nok vidst, om de ærede Medlemmer vil mene, at det, at man f. Eks. i Retsforbundets Presse eller ude omkring ved dets Møder kunde støde paa Udtalelser — og det vil jeg anse det for muligt, at man kan —, som er i Uoverensstemmelse med Partiets Politik og med den Tale, Partiet fører herinde, er et Bevis for, at Retsforbundet nu fører en dobbelt-

bundet Politik. Det er muligt, at man inden for Socialdemokratiet er saa ensrettet, at der, naar man faar nogle Direktiver ovenfra, ikke sker nogen Afvigelser, selv om jeg dog er noget i Tvivl om, hvorvidt man efterhaanden helt kan holde Tand for Tunge og holdes inde i Baasen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har gentagne Gange angrebet Venstrepressen, denne afskyelige Venstrepressen, og han behandlede den, som han ogsaa behandler mig; naar han kommer herop — saadan med en vis Foragt. Jeg tror, der er flere Arbejdere og Socialdemokrater, der læser Venstrepressen, end der er Venstremænd, som læser „Social-Demokraten“. Mon ikke det skulde være Tegn paa, at de trods den forskellige politiske Opfattelse synes bedre om Venstrepressen end om „Social-Demokraten“? Det skulde det ærede Medlem tænke paa. Jeg tror, at Venstrepressen meget vel baade folkeligt og kulturelt og i Henseende til Anstændighed kan staa Maal med den socialdemokratiske Presses Tone og Skrivemaade. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde holde op med disse Angreb, som jeg ikke synes han er berettiget til at rette, og navnlig synes jeg ikke, han er berettiget til at gøre det paa en saa summarisk Maade. Det er igen denne Fremgangsmaade: uden at nævne noget bestemt, uden at angribe nogen bestemt Avis, tager han det hele under eet uden at føre noget som helst Bevis derfor. Det, der skammer det ærede Medlems ellers saa tiltalende Fremtræden, i hvert Fald i Privatlivet, er disse summariske og ganske ubeviste Paastande.

Hvad angaar Bladet „Social-Demokraten“s Stilling nu under Strejken, vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar jeg fremkom med Udtalelsen om Skruetrækere, var det ikke i Forbindelse med det, at der er Strejke, og det var heller ikke ment som noget Krav til „Social-Demokraten“ om, at den skulde melde sig ind her eller der — det maa den jo selv om —, men jeg henstillede til Overvejelse for det ærede Medlem, hvordan det vilde gaa en Typograf, som stod uden for den faglige Organisation, og som optog det Arbejde, hans Kammerater havde nedlagt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem kan være i Tvivl om, hvilken Titulatur en saadan Mand eller Gruppe af Fagfolk vilde faa. Jeg forstaar, at denne Udtalelse gjorde ondt, og jeg forstaar for saa vidt ogsaa godt den Betydning, dette har inden for Arbejderkredse, men det ærede Medlem er ikke nær saa ømfindtlig, hvis Folk inden for andre Samfundsklasser og Erhverv bryder ud af Sammenholdet;